

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

.....

APARE DUMINECA

.....

Prețul abonamentului:	
Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 „
Pe un pătrar de an	12 1/2 „
Un număr	1 Leu.
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2991 B/1924

Prea Onoraților Protopresbiteri! Onorată Preoțime Parohială!

A apărut o traducere a sfintei Scripturi, traducere lucrată de diaconul Cornilescu, care a deviat dela ortodoxie, ceea ce se constată și din însași lucrarea sa.

Din considerare la această împrejurare, Sfântul Sinod al Bisericii Autocefale Române a luat în ședința sa din 24 Iunie a. c. următoarea hotărâre:

»Constatându-se, că traducerea Bibliei făcută de Cornilescu este o traducere, care nu corespunde textului normativ al Bisericii ortodoxe;

Constatându-se, că traducerea e făcută tendențios și în spiritul ca cetitorul, din cetirea ei, să ajungă la interpretări pe deadreptul potrivnice doctrinei Bisericii ortodoxe, se recomandă cetitorilor creștini ortodoxi a se folosi numai de acele texte și traduceri folosite de Biserica noastră.

Preoții și toți clericii sunt cu desăvârșire opriți a se folosi în predicile și în studiile lor de textul traducerii Cornilescu.

Ceeace se comunică spre știre și orientare, respective conformare.

Pe lângă acestea Onorata Preoțime mai primește însărcinarea, să atragă atențiunea intelectualilor și credincioșilor noștri asupra acestei hotărâri, împedecând ca aci atinsa traducere să se introducă în popor și respective îngrijind, ca să nu se lățească prin colportori în popor.

Caransebeș, în 9 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. IOSIF Tr. BADESCU m. p.

CONCURSE.

No. 3090 Șc. ex 1924.

Pentru conferirea a două burse câte 500 Lei din „Fundatiunea C. Tismonariu” se escrie concurs cu termin de 2/15 August a. c.

Petenți au să dovedească cu acte autentice, că:

- Sunt români de religie ort. rom. și aparțin diecezei noastre;

- Sunt lipsiți de mijloace;

- Au terminat cu succes anul școlar 1923/24.

La acordarea acestor burse vor fi considerați în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiile intrate după termin, nu se vor lua în considerare.

Caransebeș, din șed. cons. scol. ținută în 2/15 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

No. 3091 Șc. ex 1924.

Pentru conferirea unui burse de 300 Lei pe anul școlar 1924/25 din „Fundatiunea C. Nicolaevici” se escrie concurs cu termin de 2/15 August a. c.

Petenții vor dovedi cu documente autentice, că:

- Sunt români de religie ort. și aparțin diecezei noastre;

- Sunt lipsiți de mijloace;

- au absolvat cu succes anul școlar expirat și au purtare morală bună.

Preferiți vor fi cei ce vor putea dovedi, că sunt înrudiți cu fundatorul.

Petițiunile intrate după termin, nu se vor lua în considerare.

Caransebeș, din șed. cons. școl. ținută în 2/15 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

No. 3092 Șc. ex 1924.

Din Donațiunea Reuniunii învățătorilor români dela școalele gr. or. române din dieceza Caransebeșului se vor acorda pentru anul școlar 1923/24 patru (4) stipendii de câte 150 Lei, la fii sau fice de învățători sau învățătoare sau la orfani de ai acestora, de religione ort. română, din dieceza Caransebeșului, cari sunt avizați la ajutor și vor dovedi purtare exemplară și calculi buni din studii, la școale secundare, industriale, militare, având întâietate fiii și ficele membrilor Reuniunii donatoare.

Doritorii de a obține aceste stipendii au să subștearnă Consistorului diecezan, până la 2/15 August a. c., următoarele documente originale sau în copii autentice:

1. Estras de botez;

2. Certificat școlar de pe anul 1923/24.;

3. Atestat dela Oficiul parohial, prin care să se dovedească, că petentul sau petenta este fiu sau fică de învățător sau învățătoare, de religione ort. română din dieceza Caransebeșului și în fine;

4. Atestat dela primăria comunală despre starea materială a părinților.

Preferiți vor fi cei ce se înscriu la Institutul pedagogic diecezan din loc. Petițiunile întrate după termin sau neadjustate cu toate documentele înșirate mai sus, nu se voă lua în considerare.

Caransebeș, din ședința consistorială școlară ținută în 2/15 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

No. 3093 Șc. ex 1924.

Pentru conferirea unei burse de 400 Lei din „Fundațiunea Stroescu“ pe a. școl. 1924/25 se escrie concurs cu termin de 2/15 August a. c.

Petenții vor înainta următoarele documente:

1. Extras de botez;

2. Atestat dela Oficiul parohial, că sunt înrudiți cu fondatorul, respective că aparține comunei Iablanita;

3. Atestat dela finea anului școlar 1923/24.

Preferiți vor fi cei ce se înscriu la Institutul pedagogic diecezan, apoi în a doua linie cei ce aparțin comunei Iablanita.

În lipsa astorfel de reflectanți se vor lua în considerare cei ce sunt născuți în alte părți ale diecezei noastre.

Petițiunile întrate după termin, nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința consistorială școlară ținută în 2/15 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

No. 3094 Șc. ex 1924.

Pentru conferirea a două burse de câte 400 Lei (patru sute Lei) din „Fundațiunea Dimitrie Brumariu“

se escrie concurs cu termin de 2/15 August a. c.

Doritorii de a obține aceste burse, în sensul literelor fundaționale, au să dovedească cu documente originale;

1. Că sunt români de religione ort. română, înrudiți cu fondatorul, respective că sunt din comuna Armeniș, sau din cercul Teregova;

2. Că sunt lipsiți de mijloace și în fine au să producă

3. Atestat școlar despre purtarea morală și progresul din anul școlar expirat.

Se obsearvă, că la acordarea acestor burse vor fi considerate în prima linie rudeniile din partea tatălui și a mamei fondatorului, în lipsa astorfel de îndreptățiți cei din comuna Armeniș și numai în lipsa și a astorfel de petenți cei din cercul Teregovei.

Petițiunile întrate după termin sau neadjustate cu documentele necesare, nu se vor lua în considerare.

Caransebeș, din ședința consistoriată școlară ținută în 2/15 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

No. 3114 Șc./1924.

Pentru conferirea unei burse de 1000 Lei din „Fundațiunea în Domnul reposatului Dimitrie Peția și fiului său Ioan“ se escrie concurs cu termin de 2/15 August a. c.

Petițiunile vor fi adjustate cu următoarele documente;

1. Extras de botez, că petentul e de religione ort. rom. și că aparține și de prezent diecezei Caransebeșului;

2. Certificat de anul școlar expirat;

3. Atestat de paupertate dela primăria comunală vidimat de oficiul parohial.

Preferiți vor fi cei născuți în orașul Caransebeș; apoi cei născuți pe teritorul fostului regiment conf. rom. băn. Nr. 13 și cari studiază la institutul pedagogic diecezan din loc.

Petițiunile întrate după termin, nu se iau în considerare.

Caransebeș, la 3/16 Iulie 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Puterea Duhului Sfânt.

Aproape toate articolele religioase a revistelor bisericesti se învârt numai împrejurul Mântuitorului Isus Hristos. Și cu drept cuvânt, căci El este Calea, Adevărul și Viața întregii Omeniri. De 2000 de ani, Biserica a ținut cu lucrarea ei să aducă lumea la picioarele lui Hristos. În unele țări, într'adevăr creștinismul a ajuns

o lumină vie, prin care multe suflete au scăpat dela moarte la viață.

Dar analizând cucerirea pe care a făcut-o creștinismul asupra lumii păgâne până azi, vom vedea că, în decursul veacurilor, anumite epoci au fost mai luminoase. Acele epoci de înălțare creștină s'au datorit în prima linie unor ființe devenite extraordinare printr'o Forță divină pe care Evanghelia o numește Duhul Sfânt. Isus Hristos nu s'a înălțat la ceruri până ce nu a lăsat pe ucenicii săi întăriți cu Duhul Sfânt (Ioan 20²²).

Puterea Duhului Sfânt avea să fie foarte mare asupra sufletului apostolilor, care trebuiau să rămâie singuri pe pământ. El le zice: Eu mă duc, dar va veni Duhul Adevărului peste voi care are să vă călăuzească la tot adevărul și să vă descopere lucrurile viitoare. (Ioan 16¹³⁻¹⁴). Are să rămâie cu voi în veac... și va fi în voi și să vă învețe toate lucrurile și să vă aduce aminte de tot ce v'am spus eu (Ioan 14¹⁷⁻²⁵). După ce aveau să primească Duhul Sfânt, trebuiau să plece apostolii în lume să predice Evanghelia.

Și l-au primit în ziua de rusalii, sub chipul limbilor de foc. O! cum au curățat aceste limbi de foc pe cei 12 apostoli! Cum s'au schimbat de adânc, încât, din niște pescari de rând, din niște vase slabe, au ajuns a fi reformatorii lumii păgâne! Nu mai vorbeau ei, ci Duhul Sfânt vorbea prin mintea, prin sufletul, prin gura lor. De aceea, înaintea lor, pieria întunerecul inimilor păgânești, precum pierie întunerecul nopții la ivirea zorilor. Ardoarea Sfântului Petru, iubirea Sfântului Ioan Evanghelistul, credința Sfântului Pavel, îndrăzneala creștinească a Sfântului Ștefan, mucenicia veacurilor dintâi izbândă creștinismului cum se poate explica oare, dacă nu prin puterea Duhului Sfânt, acea Forță supremă și tainică care lăcrează minunat prin oamenii aleși pe care lumea n'o cunoaște, n'o vede, ci numai ucenicii o simt, căci cu ei rămâne necurmat (Ioan 14¹⁷).

Duhul Sfânt este izvorul nesecat de unde izvoresc toate virtuțile creștine. Un om nu va avea totul dacă va fi plin numai de credință, fără a fi stăpânit de Duhul Sfânt. Despre cel dintâi martor al Isus Hristos, care și-a vărsat sângele pentru izbânda Evangheliei, cuvântul Sfânt spune că era „un om plin de credință și de Duhul Sfânt“ (Fap. Ap, cap. 7). Duhul Sfânt este principiul oricărei vieți religioase și morale. De altfel putem spune cu toată siguranța că nu poate exista creștinism viu și adevărat, dacă nu va fi influențat de Duhul Sfânt. Când cetim viețile sfinților, rămânem aproape uimiți, în fața tăriei de care au dat dovadă un Sfântul Gheorghe ori Sf. Dimitrie....., în fața amenințărilor împă-

raților păgâni. Oameni fără învățatură multă, fără trecere îndelungă prin școale și au știut totuși, să se apere, așa de tari în cuvânt în fața judecătorilor pământului, încât te prinde uimirea. Prin ce au izbutit oare? Priu puterea Duhului Sfânt. Nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi (Matei 10²⁰). Duhul Sfânt a lucrat asupra inimii lor așa de tare, încât ei n'au mai dorit altceva decât să predice și să moară pentru Isus Hristos. Fără această lucrare a Duhului Sfânt, toate darurile mântuirii ar rămânea pentru noi în veac lucruri străine. Prin ajutorul lui căpătăm mântuirea. Fără a-l avea în inimă, zadarnic credem. Căci în lucrarea mântuirii lumii, toată Treimea este intrată. Tatăl a format din veac planul mântuirii noastre. Fiul a împlinit-o prin viața sa și prin moartea sa pe cruce. Dar această mântuire adusă de Hristos ar fi rămas străină de omenire, dacă nu lucra mai departe Duhul Sfânt să o împărtășească în inima noastră prin credință și în viața noastră prin sfințenie.

Pentru fiecare om credința este ceva personal, dar ea nu ajunge o stare adevărată decât numai atunci, când este îmboldită de Duhul Sfânt. Să lămuresc: În lumea învățată sunt și oameni cu credință. Îi vezi din când în când venind la biserică, fie măcar și pentru un concert religios dat în știre, sau vre-o predică a vreunui meșter predicator. Dulceața muzicii sau măestria predicii au fost așa de puternice, că a cucerit pe o clipă. Incheiate acestea, pleacă fericiți că într'adevăr șederea lor în biserică nu fu o clipă pierdută. Coborând însă și cea din urmă treaptă a bisericii, au uitat de toate și sufletul lor, se simte năvălit de o mulțime de gânduri lumești, cu totul protivnice atmosferei religioase din care au ieșit. Viața lor este o viață moartă. Ei cred, dar nu urinăresc, că creștinii, mântuirea. Îi cred, fiindcă așa au apucat de la părinți, fiindcă nu e rău dacă cred, dar cât privește linia vieții lor o! despre asta știu ei cum să și-o ducă! N'au nevoie să îplinească aceia ce-i învețe credința. Credința este pentru astfel de oameni primirea în intelect a adevărilor revelate, e ceva mai mult speculativ, care n'are nici-o putere asupra vieții. Să luăm bunăoară împrejurarea aceasta: eu m'apuc și cercetez cu temei toate dovezile care mă lămuresc deplin că Biblia este o carte de obârșie Dumnezească. După ce m'am credințat că Biblia este scrisă prin inspirația de la Dumnezeu încep să cercetez cu deamăruntul tot ce cuprinde ea. Găsesc împlinirea admirabilă a tuturor prorociilor în persoana Mântuitorului, găsesc apoi Dumnezeirea lui Isus Hristos dovedită prin viața lui învățatura și minunile lui, ispășirea păcatelor omenirii prin vărsarea sângelui lui scump pe

crucea Golgotei, viața nouă pe care o cere Evanghelia, etc. Toate aceste adevăruri alcătuiesc în mintea mea un tot așa de luminat, încât sunt convins prin ele că Biblia este inspirată. Cine m'ar auzi vorbind de aceste constatări mărețe aflate în Biblie, pe care le și cred ca fiind foarte adevărate, ar crede că sunt o ființă pusă pe calea mântuirii. De fapt, nu așa. Eu am o credință, dar aceasta nu-i vie, nu-i mântuitoare. Se prea poate să cred toate acestea lucruri, și cu toate acestea poate să existe o mare prăpastie între încrederea mea și credința care mântuește pe cel păcătos. Căci la ce mi-ar servi oare dacă, în chip de gândire numai, aș primi în mintea mea o sumedenie de adevăruri religioase, dacă aceste adevăruri n'au intrat în viața mea morală, dacă n'au nici o influență asupra inimii mele? Oare nu ne spune Cartea sfântă că în chipul acesta și diavolii cred adevărurile Evangheliei și se cutremură?

Nu și satana ia chip de înger al luminii? (2 Cor. 11, 14). Și diavolii știu că Biblia e cuvântul lui Dumnezeu, că Isus este Mântuitor, dar nu-l cunosc ca pe un Mântuitor al lor, și iată că cunoștința lor nu le folosește nimica.

Tot așa este și cu noi oamenii. Putem să avem cât de multă cunoștință în cece privește adevărurile religiei, dar dacă nu vine puterea Duhului sfânt asupra noastră, nimic nu folosim. De aceia nu-pătrund aceste adevăruri în inima noastră adânc pentru că noi nu cerem dela Dumnezeu ca în viața noastră religioasă să fim adumbriți de puterea Duhului sfânt. La urma urmei, orice adevăr prin el însuși nici odată nu va putea lucra asupra nimilor ca să le hotărască pentru ținte mărețe. Singură puterea supranaturală a Duhului sfânt îl poate face folositor. Altfel toată cunoștința noastră despre adevărurile sfinte va rămâne o literă moartă. Noi credem în existența lui Dumnezeu, în plâsmuirea Bibliei de Dumnezeu, în răscumpărare, în nemurirea sufletului, în judecata de apoi, în viața viitoare, în rai sau iad, tot așa precum credem într'o axiomă fizică sau într'o teoremă geometrică. Din potrivă, când avem în inima noastră imboldirea sfântului Duh, atunci adevărul din minte coboară în inimă, se colorează oarecum făcându-se o faptă vie, care pune stăpânire pe întreaga noastră ființă. Il vedem cu ochii, îl pipăim cu mâinile. Ajungem în starea de încredințare a Evanghelistului Ioan care a zis: vă vestim aceia ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce privirăm și mâinile noastre pipăiră despre cuvântul vieții (1 Ioan 1, 1). Când suntem în starea aceasta, nu credem numai ca Dumnezeu există, și îl și vedem, îl și simțim în inima și viața noastră. Numai atunci avem despre dumnezeirea Bibliei o mărturie internă, o de-

monstrare a unei experiențe intime, care e de o mie de ori mai puternică decât toate raționamentele reci. Așa de scump și adevărat se face pentru noi cuvântul Evangheliei, în cât ne e de ajuns numai să cetim un stih sau un capitol, și îndată simțim că ne pătrunde ființa, ne mișcă inima.

Astfel Isus Hristos nu este în ochii noștri numai răscumpărătorul umanității, ci și mântuitor al fie căruia dintre noi. Isus este atunci cu adevărat Dumnezeu pentru care trebuie trăim. Să luptăm pentru Evanghelia lui și să murim în brațele lui. Iată ce înseamnă credința vie, credința care mântuește, credința care e lucrul Duhului Sfânt.

Aztăzi trăim de sigur într'o epocă moartă în ceiace privește lucrarea mântuirii. Despre această lucrare se scrie mai mult de tot. Vesti din lumea largă vin cu duiumul că se pun la cale fel de fel de congrese creștine, unde locul întâi îl ține Evanghelia. Planuri de lucrul cel sfânt în via Domnului se dau cu nemiluita. Găsești la unii scriitori atâta meșteșug în scris, că aproape te cucerește ideia articolului. Lumea în afară de biserica noastră, dorește din răsuputeri ca slujitorii acestei Biserici să toarne în sufletul otrăvit al credinciosului, roua învătăturii lui Isus.

Inceputuri răzlețe se văd pe ici pe colo, dar ele nu capătă o desfășurare vie. Prea multe vrea să facă preotul nostru. Vrea să slujească și în biserică, să îndeplinească și tainele Bisericii, să facă și politica năbădăioasă, să reguleze și mersul lucrurilor din întreaga comună, să prezideze și căminurile culturale ori casele naționale, să vorbească și de Evanghelie, să arunce și câte o tălăjanie uricioasă, etc. Vrea să le facă pe toate, fiindcă așa se zice că ar fi bine, că preotul trebuie să se ție de toate.

Să împlinescă, cum am zice, vorba Apostolului Pavel „Să te faci tuturor toate, ca măcar pe unii să-i dobândești“. Dar nu în acest înțeles a rostit Pavel vorbele acestea, căci prea bine știm că el n'a fost nimic altceva, decât cel mai încredințat predicator al Evangheliei. Eu personal zic din adâncul sufletului meu: ori care preot care va intra în parohia lui, fără ca să se roage în colțul camerei lui, ca Duhul Sfânt să-i ajute necurmat, nu va putea aduce sufletele la Isus.

Nimic nu este mai nenorocit pentru o națiune decât ca să aibă o preoțime fără influența Duhului Sfânt. Nu-i-deajuns să credem numai noi, că ni s'a dat Duhul Sfânt prin impunerea mânilor la hirotonie. Aceasta nu ajunge. Trebuie să dovedim în viață că puterea Duhului Sfânt ne stăpânește. Cu chipul acesta, fiecare preot ar face minuni în parohia lui. Când această

putere tu o chemi necurmat asupra vieții tale de păstor, nu se poate ca să nu fi un suflet muncitor și plin de evlavie adevărată. Dar o durere! câți frați de ai noștri în preoție sunt oameni de scandal, oameni fără duh creștinesc oameni mâncați de patimi! Eu cred că nu este un blăstăm mai grozav din partea lui Dumnezeu asupra unui popor, pe care vrea să-i pedepsească, de cât acesta, ca să-l lase pe mâinile unei preoții neevlavioase. Vrem ca epoca de azi să fie una luminoasă, atârnă dela noi. Să nu îndrăsnim să predicăm în biserică sau la orice prilej, dacă ne bizuim numai pe slabele noastre puteri omenești. Dacă nu stăm sub puterea Duhului Sfânt, e neîndoielnic că nu putem radia în jurul nostru nici lumină, nici căldură, nici dorință după mântuire. Tot acela dintre noi care va urmări mai multe obiective, n'a servit nimic real. N'avem în noi destulă putere ca să le urmărăm pe toate deodată. Dacă îndrăznim să le urmărăm, o facem numai mănânați de părerea că avem destulă energie. Câți n'au căzut pe brazdă! Toate sentimentele noastre trebuie să treacă prin acelaș canal. Atenția noastră trebuie să fie îndreptată într'un moment numai asupra unui lucru. E o lege psihologică aceasta. Altfel nu ne bucurăm de rezultate serioase. Preotul însuflețit de Duhul Sfânt e stăpânit de o singură idee, care-i umple sufletul—mântuirea credincioșilor săi.

Orice ar veni deaiurea pentru ca să-i abată aiurea luarea aminte, timpul și munca, el strigă: „înapoi, nu pot să mă țin de altceva decât de Evanghelia mea“! Preotul ce și-a ales odată lucrarea în Duhul Evangheliei, nu-l mai interesează nimic altceva. Dacă acțiunea lui place unora, sau e osândită de alții, el nu dă înapoi.

Îi dă înainte, căci una știe, că lucrare lui e după voia lui Hristos, Domnul său. Aceasta înseamnă să aibă cineva caracter. Lucrul principal pentru un preot nu-i știința sau literatura, nici filosofia. Tânărul care a intrat în preoție numai cu acest gând, de a străluci în arte, sau știință, și a greșit drumul și nu-i mai puțin vinovat față de societatea ca și acela care zice: „Să mă fac preot, ca să mănânc și eu o bucățică de pâine“. Nu zice nimeni, că nu șade bine unui preot, când stăpânește și literatura și filozofia. Doară sub acest raport Biserica a dat foarte multe celebrități care au strălucit, și în arte și în științe și în filosofie. Dar trebuie s'o spunem verde, că acestea sunt lucruri cu totul de-a doua mână față de mântuirea creștină pe care trebuie s'o predicăm. Preoția noastră nu stă numai în aceasta de a oficia slujba sfântă în toate sărbătorile, ori de a predica regulat în fiecare Duminică, ori de a ține rânduiala în biserică sau de a face paradă de strasnică filosofie.

Potrivit Evangheliei, eu cred că sfârșitul și scopul preoției noastre este acela rostit de Apostolul Pavel: ei veghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seamă (Ebrei 13,17). Un preot, ca să fie luminat de Duhul sfânt, trebuie să aibă în vedere scopul lui Iisus Hristos, care a venit pe lume să caute și să mântuiască aceia ce era pierdut (Luca 19,10). Dacă sufletele parohienilor noștri nu vor fi mântuite, orice lucrare am face, nu ne-am atins scopul preoției noastre. Și Doamne! câtă dragoste se cere din partea noastră pentru a face întoarcerea la Evangheliie, chiar a acelor care se numesc parohienii noștri, care au primit un botez asupra pielei, când erau prunci de 8 zile!

Intr'adevăr, trebuie să recunoaștem că preoția este o sarcină plină de greutate. Dar puterea Duhului le poate birui pe toate. De multe ori se întâmplă să lucrăm asupra acelor care nu vor să fie mântuiți. Trebuie să dobândim inimile păcătoase, mândre și stricate să primească sfințenia legii, și ele nu vor. Ar fi ușoară treaba, dacă am găsi peste tot locul numai oameni predispuși de a ascultă și a urma cu sfințenie. Evanghelia. Dimpotrivă, întâlnim multe inimi, care nu's numai indiferente, ci chiar ~~dușmane~~ dușmane Evangheliei. Cea mai mare parte din oameni sunt ca'n toate timpurile, foarte ocupați și foarte mulțamiți de toate bucuriile și plăcerile zilnice, încât mai nu mai au timp să se mai îngrijească de mântuire. Dorm somnul păcatului și nu vor să se deștepte. Veșnicia pe cei mai mulți nu-i interesează. Și dacă-i așa, trebuie să stăm cu mâinile în sân? Nu se poate. Mântuitorul ne-a lăsat pe duhul Sfânt. Din puterea Lui să luăm și vom izbândi. Aceia ce scriu aci nu-i doar o părere, un vis sau exces de idealism, ci este rezultatul unei lucrări care de ani e pusă în slujba mântuirii sufletelor pierdute de păcat. Nouă ni s'a dat mult, de aceia mult ni se va cere (Luca 12,48).

Economul PETRE CHIRICA

Preot misionar, Hilița—Iasi.

Universitate în Banat.

Duminecă, la 27 Iulie s'a întrunit prima conferință în chestiunea înființării unei Universități bănățene, cu fruntași din ambele județe, Timis-Torontal și Caraș-Severin. Adunarea deschisă de d. Sever Bocu, a ascultat propunerea inițiatorului d-lui Dr. Gh. Dobrin care spune că s'a făcut numai un ecou al unei dorinți unanime a bănățenilor lansând ideea Universității. Au luat apoi cuvântul profesori dela Politehnică, d-nii

ingineri Vlad și Blajian, tratând cu multă cometență chestiunea sub toate aspectele ei multiple. D. Inginer Blajianu a furnizat discuțiunii un material de argumentație atât de vast, încât timpul s'a arătat prea scurt și s'a hotărât continuarea discuțiunii în alte ședințe. Și-au mai spus părările competente d-nii Dr. L. Cigăreanu, decanul baroului local, d. Dr. C. Gabor, medic și d. Romul Boldea. În urmă luând înc'odată cuvântul Dr. Dobrin, conferența a adoptat în principiu ideea creării universității bănățene, urmând să înceapă pentru realizarea ei o mare propagandă care să aprindă toate inimile.

Conferența în acest scop, a decis să dea acestei acțiuni un caracter absolut național și social cu excluderea caracterului de partid.

Ș T I R I

Onomastica M. S. Reginei. Luni, fiind onomastica M. S. Reginei, un Te-Deum s'a oficiat în biserica catedrală din Loc, în prezența autorităților bisericești, militare și civile. Onorurile au fost date de o companie cu muzică din Reg. 96 Infanterie.

Decorat. Maj. Sa a binevoit a conferi ordinul „Coroana României” în grad de oficier Dlui Friedrich Pauck, primarul orașului Caransebeș. Decretul a fost predat Dlui Pauck din partea dlui inspector administrativ Butoi în prezența consiliului orașănesc și a tuturor funcționarilor primăriei. Felicitări.

Examen de absolvirea cursului inferior și superior în sesiunea Septembrie. Domnul Ministru al Instrucțiunii publice, având în vedere avizul Consiliului Permanent de Instrucțiune Nr. 1199 din Iuliu 1924 a decis, ca elevii și elevele, respinși la examenul de absolvirea cursului inferior și superior de liceu în sesiunea Iulie a. c. să se poată prezenta din nou la examenul de absolvire din sesiunea Septembrie a. c.

Elevii și elevele, respinși la examenul de absolvirea cursului inferior și superior în sesiunea Septembrie a. c. se vor prezenta la examenul de absolvire în sesiunea Iunie 1925.

Concurs. Pentru ocuparea postului de preot misionar în parohia Luangstown Ohio, din America s'a publicat concurs în „Telegraful Român”. Pot concura cei ce posed cvalificație cerută pentru parohii de clasa primă.

Să cere să arate relațiile familiare, să poseadă cunoștiința de lumbi streine și că sunt stăpâni pe metodele de evanghelizare modernă.

Alesul ar putea fi încredințat și cu rezolvarea agendelor protopopești.

Cel ales primește lăafă lunară de dolari 135 din cassa bisericii și taxele stolare uzitate. Fiind pe cale a se deschide și școală religioasă preotul religios o va conduce și pe aceasta pelângă un spor de lăafă și locuință.

Cheltuielile de transportare le anticipă parohia și se vor replăti prin detragere din lăafă în rate lunare de câte 10 dolari Cererile de concurs se adresează Consistorului arhidiecezan.

Comitetul parohial ortodox rom. din Viena publică un concurs pentru ocuparea postului de preot la parohia ortodoxă română din Viena. Salar de bază 5000 lunar, spor de scumpete 3000 lei lunar, pe lângă locuință și lumină gratuită și venitele stolare, Petițiile investite cu documentele necesare se vor înainta până la 26 August comitetului parohial ort. rom. din Viena, I Löwelstrasse 8. Parohia aparține arhidieceziei din Cernaui.

Viitorul sinod al bisericilor ortodoxe, care eninicide cu aniversarea a 1600 ani dela primul Sinod ecumenic, se va ține în 1925, la sărbătoarea Cincizecime (Rusalii) la Ierusalim. Patriarhatul de Constantinopol a și trimis invitații în acest sens bisericilor ortodoxe, lămurind totodată împrejurările în care se ține acest sinod și de ce s'a preferit Ierusalimul.

Cine a vroit și pregătit războiul?... Se mai discută și astăzi încă asupra cauzelor cari au provocat marele războiu și se cercetează vinovățiile. Câteva indicații interesante ne pot lămuri în mod sigur asupra problemei. Iată-le după prea interesanta carte a fostului prim-ministru englez H. H. Asquith; Despre originile războiului: La 9 Iunie 1914, deci încă înainte de izbucnirea războiului, ministru de finanțe englez arăta într'un expozcu făcut în Camera Camunelor (House of Commons) că în anul bugetar 1904—5 cheltuielile de înarmare ale Angliei, repartizate pe toți cetățenii imperiului britanic, făceau 1 liră sterlină, 15 shillingi, 5 pence de cap; în exercițiul bugetar 1914/15 aceste cheltuieli făceau de fiecare cetățean 1 liră sterlină, 13 schillingi și 10 pence, deci cu 5 (cinci) pence în plus! În acest interval de timp, adecă dela 1904/5 până la 1914/15 Venitele statului englez se ridicaseră dela 130.000.000 lire sterline la 171.000.000 lire sterline, diferența în plus reprezentând deci cam 41.000.000 lire sterline. Acest excedent de venite se utiliza mai ales pentru scopuri sociale și economice, nici de cum însă pentru scopuri războinice.

Intr'o țară profund pacifică — zice domnul Asquith — cum este Anglia și în care puterea executivă e nemijlocit și absolut răspunzătoare democraticului House of Commos, nu se trec atât de ușor credite militare...

Cifrele autentice citate mai sus dovedesc până la evidență că, în tot timpul celei mai acute crize a înarmărilor anterioare războiului, criză provocată mai ales prin legile de sporire a flotei germane de războiu votate de Reichstag în 1907 și 1912, Anglia, nedorind războiul și făcând toate sforțările pentru menținerea păcii n'a urmat exemplul Germaniei. Dovadă sporirea de impunere cu 5 pence de fiecare cetățean englez rezultată în cursul ultimului deceniu anterior războiului.

CONCURS.

Nr. 1429/1924.

Pentru îndeplinirea catedrelor de:

1. *Exegeza Vechiului Testament* (cu predarea limbei ebraice),
2. *Exegeza Noului Testament* (cu cunoștința limbei grecești),
3. *Istoria bisericăscă* (universală și română),
4. *Teologia dogmatică*,
5. *Filosofia și pedagogia*, la *Academia teologică ort. română din Oradea-Mare*, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiul împreună cu aceste posturi este: Pentru catedrele 1—4 salar de bază de 2200 Lei lunar plus accesoriile, iar pentru catedra de filosofie și pedagogie salar de bază de 1600 lei lunar, plus accesoriile. Salarele și accesoriile se vor plăti în întregime din bugetul Ministerului Cultelor, și eparhia nu ea nici o garanță pentru ele.

Numărul obligat de ore e de 10 la săptămână.

Reflectanții la aceste posturi își vor înainta cererile Consistorului nostru până în ziua da 2/15 August 1924, alăturând următoarele acte doveditoare:

1. Act de naștere, dovedind apartinența la confesiunea ortodoxă-română.
  2. Certificat de maturitate dela liceu și studii universitare de specialitate.
  3. Pentru catedrele 1—4 se recere doctoratul în teologie.
  4. La catedra de: Exegeza Vechiului Testament cunoștința limbei ebraice, iar la cea de Exegeza Noului Testament cunoștința limbei grecești.
  5. Curriculum vitae în scris.
  6. Certificate despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.
- Oradea-Mare, din șed. senatului bisericesc ținută în 25 Iunie (8 Iulie) 1924.

3—3

Consistorul eparhial ort. român.**Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe Acții Caransebeș.****Publicațiune.**

În urma aprobării sporirii de capital cu Nr. 143479/1924 a Ministerului de Finanțe, societatea noastră sporește capitalul societar actual de Lei 2,500.000— la suma de Lei 5,000.000— și anume prin o emisiune de 25.000 acțiuni noi a Lei 100— valoare nominală și la purtător. Aceste acțiuni noi participă la 50%

a beneficiului care se va stabili pe anul de gestiune 1924, iar dela anul de gestiune 1925 începând vor participa în măsură egală ca și acțiunile vechi.

Dreptul de preemțiune asupra acestor acțiuni respective de semnare — conform condițiilor de aprobare — nu-l pot exercita decât exclusiv supuși ai Statului Român.

In conformitate cu hotărîrea adunării generale, din aceste 25.000 bucăți acțiuni direcțiunea pune la dispoziția acționarilor 12.500 în așa mod, că după fiecare 2 bucăți acțiuni vechi să poate pretinde o acțiune nouă. Asupra fracțiunilor de acțiuni nu se poate exercita preemțiune.

Pentru fiecare acțiune nouă este a se plăti cu exercitarea preemțiunii câte Lei 135— ca preț de preemțiune.

Restul de 12.500 bucăți acțiuni sau plasat din mâna liberă din partea direcțiunii în baza plenipotenței a adunării generale din 9 Martie 1924.

Preemțiunea și semnarea se poate exercita începând dela 7 până la 23 August a. c. când deodată este a se efectui și plata în sumele de mai sus la Cassa Primei Cassă de Păstrare S. P. A. din Caransebeș, în Timișoara la Banca Timișoarei și Societate Comercială pe Acții cât și la Cassele filialelor a Băncii Timișoarei și Societate pe acțiuni.

Se provoacă deci toți acei On. Acționari, cari pe lângă prețul și modalitățile de mai sus doresc a uza de dreptul de preemțiune, că până la data de 23 August a. c. cel mai târziu, să-și înainteze acțiunile vechi și să facă plata prețului stabilit cunoscând, ca peste acest termen încetează orice drept de preemțiune și ca acțiunile noi asupra cărora nu s'au exercitat dreptul de preemțiune se vor valoriza conform hotărîrii adunării generale.

Tipăriturile necesare se află la cassierii instituțiilor amintite, unde cu ocaziunea exercitării dreptului de preemțiune se va elibera certificat interimar în schimbul căruia la timpul său — care se va publică în gazete — se vor libera acțiunile noi pe lângă detragerea certificatului interimar.

Caransebeș, la 30 Iulie 1924.

Direcțiunea.**FRIDERIC GROCHOWINA**

ceasornicar și mecanic

CARANSEBES

Str. Episcop Popasu (Institutul teologic)

10—6

Furnizează, montează și preia reparaturile ceasurilor dela biserici.

Avis!**Avis!****Cel mai eftin izvor de a cumpăra!**

Aducem la cunoștință On. public din Caransebeș și împrejurime, ca în conducerea marelui case comerciale

„SEVERINEANA“**Societate comercială pe acții din Caransebeș**

s'au făcut astfel de schimbări, că azi Societatea aceasta românească, care este cea mai veche în Banat, radical reorganizată sub conducerea unor vechi comercianți schimbând întreg personalul vechi și-a reluat rolul important din trecut.

Rugăm On. public să viziteze necondiționat magazinul nostru, fiind bine asortat cu toffelul de mărfuri.

Secția Coloniale: Zăhar, Cafea, Orez, Cheag, Luminări, Oleiuri, Benzină, Petrol, Sare, Făină, Porumb, Tărăță, Vopsele, Terpentină, Firnaisuri, Ape minerale, Licoruri, Vinuri infundate și toate mărunțișurile de coloniale.

Secția Manufactura: Pânză albă, Molino, Bumbăcel, Sifoane pargan Cinari sau Cercelici, Pânză țărănească, Cârpe groasă de flanel, Cârpe de Bircă, Ghete, Ciorapi, Cămeși, (Stofe Hosenzeuguri,) Șpituri Șlingăraie. Pantlici, Bănuți, tot felul de ață cu motca și ghemul, Haras, Berliner, Bumbac de urzât și de bătut, cum și alte articole necesare pentru îmbrăcăminte.

Secția Ferărie: Cercuri, fier lat, rotund și cvadrat, toffelul de fier pentru Cocii, Osii, Lanțuri, Pluguri gata, capuri de pluguri, Sobe (Cuptoare), Mașini de gătit (Sparherduri) de tuci și de tinichea (de pleu) toffelul de Cuie, Firize, Topoară, toffelul de vase de bucătărie, emailate de tuci și tinichea (de pleu), Căldări de tuci și de alamă, Furci, Lopeti, Sparherduri de zidit, Cărbuni de covaci, Cărbuni de lemn și toffelul de Streanguri, Căpestre cum și alte articole de fierărie care nu sunt înșirate aici.

Astfel fiind în măsură să mulțumim pe deplin On. public atât cu mărfurile noastre calitate superioară cât și cu prețurile absolut ieftine.

Direcțiunea Societății noastre a mai hotărât împărțirea mai multor premii în valoare de 25.000 Lei între mușterii noștri, care cumpără de cel puțin 200 Lei deodată, — deci dacă cineva cumpără la noi de numai 200 Lei orice marfă, poate avea norocul să câștige un obiect în valoare de 250 până la 5000 Lei.

Obiectele care se pot câștiga sunt următoarele:

Premiul	I. 200 kgr. sare drob.	Premiul	X. 10 kgr. cafea
"	II. 1 buc. cap de plug	"	XI. 1 căldare de alamă
"	III. 10 kgr. zăhar cubic	"	XII. 1 mașină de gătit No. 9
"	IV. 2 saci 100 kgr. tărăță	"	XIII. 1 buc. plug cu căruță
"	V. 20 kgr. zăhar cubic	"	XIV. 1 buc. sobă de fier
"	VI. 1 sac 85 kgr. făină No. 6	"	XV. 50 kgr. zăhar cubic
"	VII. 1 păr. ghete I-ma pentru bărbați	"	XVI. 1 buc. mașină de gătit No. 10
"	VIII. 1 păr. ghete I-ma pentru dame	"	XVII. 1 buc. sobă de cantonier
"	IX. 1 pachet bumbac No. 8	"	XVIII. 1 buc. trier de ales neghina din grâu.

Explicații referitoare la câștigul premiilor.

Toți aceia care cumpără de la noi de suma de 200 Lei vor primi un bloc numerizat care participă la tragere, dacă cineva cumpără de o sumă mai mare va primi atâtea blocuri de câte ori se va cuprinde 200 în suma plătită. BLOCURILE ACESTEIA SĂ PRIMESC GRATIS FĂRĂ NICI O PLATĂ. Rugăm onor. public care cumpără la noi de valoare mai sus indicată SA CEARĂ BLOCURI. Tragerea se va ținea după ce vor fi împărțite toate clocările emise. Ziua tragerii se va anunța în gazeta locală, în „Banatul Românesc”, și „Nădejdea” din Timișoara, și va fi afișată în localul prăvălei Severineana.

Cumpărând la noi tot așa de ieftin ca în alte locuri multe articole chiar mai ieftin onor. public își poate încerca și norocul participând astfel la beneficiul societății.

NU PIERDEȚI NIMIC DACĂ FACEȚI O ÎNCERCARE!

MULTE ARTICOLE RĂMASĂ DELA INVENTAR SE VÂND CU PREȚ REDUS FOARTE IEFTIN.

Sprijinând Comerțul român întăriți forța apărării naționale.

Cumpărați la Severineana care este și trebuie să rămână forța formidabilă a comerțului român din frumoasa noastră regiune.

Cu toată știma:

„SEVERINEANA“

Societate comercială pe acții Caransebeș.